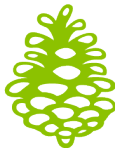

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/24-25

Kapula

**KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO**

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/24-25

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Rehtorin palsta	1
Trumpetti ja barokkimusiikki - Inka Pärssinen	3
Uutta teatteria tekemässä!	8
Polstjärnepriset	12
Käpylän sellistejä Porvoon sellokilpailussa 24.-27.10.2024	19
Kohtaamisia Århusissa	21
Kamulinjan kuulumisia.....	24
Antti Hotin energinen mestarikurssi pianisteille.....	28
Musiikin koe yo-tutkintoon?	31
Mistä tulit, Annu Laine?.....	33
Lasten ja nuorten lied -sävellyskilpailu.....	39
Kaksi nuorta laulajaa: Alma ja Valo.....	44
Näppärikurssilla oli vilinä!	48

Kannen kuva: Näppärikurssilla oli lähes 200 soittajaa. Kuvan koko joukosta päätöspäivänä 17.11.24 otti Maarit Aarvala (Luoteis-Helsingin musiikkiopiston kanteleopettaja).

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpylänkujja 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kapulakieltä

Tuntuu siltä, että kaikki on liikkeessä, asiat muuttuvat pikavauhtia.

Mikä muuttuu musiikin opiskelussa? Kaksi pointtia:

1) Nuoret voivat ehkä muutamman vuoden kuluttua kirjoittaa musiikin osana yo-tutkintoaan! Opetushallitus selvittää ja kartoittaa musiikin, kuvaamataidon ja liikunnan osalta tätä parhaillaan.

2) Tekoäly hoitaa pian paljon nykyisiä tehtäviämme. Sen voisi vaikka pyytää kirjoittamaan palautteen Eepos-järjestelmän fikttiiviselle esimerkkioppilaalle taitokorin päätteeksi..

”Aivan ilmeisesti täytit tehtäväsi musiikkiopiston haamuoppilaana ja kehityit 2-korin varrella monen instrumentin mannekiiniksi! Opit jäsentämään eri soitinten muotoja ja tunnistamaan kielisoittimet poskisoittimista. Musiikkiesitysten tulkinta sai yleisössä aikaan suuret varaukset, ja tulevaisuutesi lavalla on takana. Taitokorin pohjalle kertyi paljon sekä nuotteja että sienä, joten tästä on hyvä jatkaa! ”

Pirjo Pesola

Rehtorin palsta

Toinen lukuvuoteni Käpylän musiikkiopiston (KMO) ”kipparina” on pian puolessa välissä, ja suureksi ilokseni voin käsi sydämellä todeta, että KMO:n loistava henkilökunta, upeat oppilaat ja huoltajat ovat todellakin tämän reilun vuoden aikana vakuuttaneet minut siitä, että täällä tehdään työtä suurella sydämellä, intohimoisesti musiikkia rakastaen ja jokaisen oppilaan musiikkimatkaa tukien.

Tämän Kapula-lehden monipuolinen sisältö on osoitus siitä, mitä kaikkea upeaa syksyn aikana on saatu aikaan (joskin vain muutamia poimintoja). Olen hengästynyt, suurella kiitollisuudella ja ylpeydellä seurannut koko henkilötömme motivaatiota, intoa, idearikkautta ja paneutumista työhönsä, joka on toden totta kantanut hedelmää.

KMO on yksi 424:stä Suomessa Taiteen perusopetusta antavasta oppilaitoksesta. Yhteensä niissä on oppilaita noin 128 000, enemmän kuin lukiolaisia. Opetusta annetaan yhdeksässä eri taiteenalassa.

Taiteen perusopetuksesta säädetään laissa, jonka perusta on peräisin 1990-luvulta, jolloin myös rahoitusjärjestelmä on pitkälti luotu. Tarve koulutusmuodon kokonaisuuden kehittämiseen on tunnistettu useissa vuosien 2019–2023 aikana valmistuneissa selvityksissä ja visiotöissä sekä toimialan viite-arkkitehtuuri- ja laatutyössä.

Pääministeri Orpon hallituksen ohjelman (2023) mukaisesti hallitus uudistaa taiteen perusopetusta koskevan lainsäädännön. Tavoitteena on opetuksen saavutettavuuden parantaminen eri taiteenalat huomioiden, sekä uudistaa koulutusmuodon kokonaisuutta siten, että se ottaa huomioon toimijakentässä ja yhteiskunnassa tapahtuneet muutokset ja tulevaisuuden haasteet; tukee saavutettavaa, laadukasta ja vaikuttavaa toimintaa sekä kannustaa uudistuksiin. Samalla uudistetaan myös rahoitusjärjestelmä.

Lakia valmisteleavassa työryhmässä musiikin ääni kuuluu ja tavoitteena on, että uudistettussa laissa ja rahoitusjärjestelmässä musiikinopetuksen mittaluokka ja vahvat perinteet otetaan huomioon.

Kulttuurin, ja erityisesti musiikin harrastamista koskevat tutkimukset puhuvat vahvaa kieltään siitä, mitä hyvää se

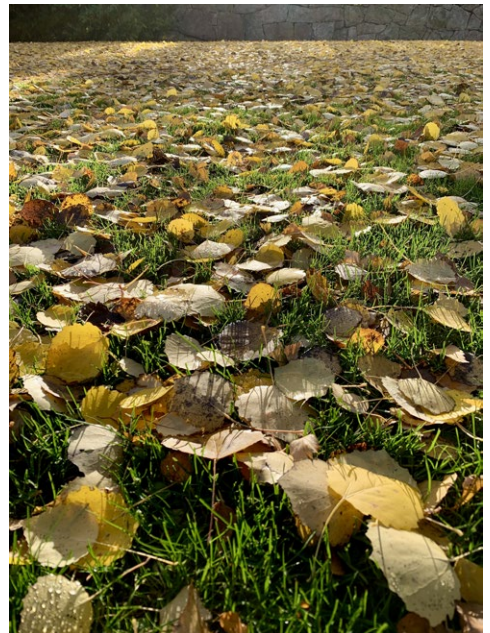
saa meissä aikaan. Uusimpana ”Kulttuuriharrastamisen koetut vaikutukset” -selvitys, jonka tulokset ovat vakuuttavia:

Taiteen perusopetuksen parissa koetaan oppimisen iloa, tullaan hyväksytyksi ja opittuja taitoja hyödynnetään myös koulussa, työpaikalla tai muuten elämässä. Taideharrastaminen lisää luovuutta ja mielikuvituksen käyttöä ja tarjoaa positii-visia haasteita. Harrastus tuo hyvän mielen ja lisää hyvinvointia.

Tutkimustuloksista: <https://bit.ly/48CZSyA>

Hyvää ja innokasta mieltä musiikin parissa toivotellen,

Hanna Repo-Nikkanen

Trumpetti ja barokkimusiikki

- Inka Pärssinen

Kuka olet, mistä tulet?

”Olen muusikko ja sienestäjä, kotoisin Heinolasta, mutta sukuni on peräisin Karjalasta, Käkisalmen maalaiskunnasta. Siksi Karjalatalo työpaikkana onkin hauska sattuma. Sie-Mie-puodista löytyi heti suvun kotiseudusta tietoa. Pappani oli sotaveteraani, ja karjalaisuus on minulle tärkeää”, kertoo itäisen Suomen tyyliin välittömästi ja vilkkaasti puhuva Inka.

”Minusta piti tulla äidinkielen ja kirjallisuuden opettaja, opiskelin sitä varten pari vuotta Turun yliopistossa. Olin kuitenkin myös Turun konservatoriolla toisella asteella samaan aikaan, ja opettajani siellä - kamaripianisti Mikael Kemppainen sekä oma trumpettiopettajani Johanna Laakso - näkivät minussa potentiaalia ja kehottivat hakemaan Sibelius-Akatemiaan. Pääsinkin sitten yllätyksekseni ensi yrittämällä sisään klassisen musiikin instrumenttiopintoihin.”

Sibelius-Akatemiasta Inka valmistui musiikin maisteriksi vuonna 2021 opettajinaan Touko Lundell ja Aki Välimäki.

Inkan kasvillisuuden keskellä kuvasi Tuomas Salo.

Päätyönään Inka toimii freelancerina orkesterikentällä, mutta nyt hän on tehnyt myös opetusta muutaman vuoden ajan ja innostunut siitä.

”Opettaminen tukee orkesterityötä. Parhaimmat oivallukset omaan soittamiseen ovat tulleet oppilailta, kun perusasioita on kyseenalaistettu, ja jokin itselleni helppo asia on pitänyt selittää auki. Opetustyö tuo myös korvaamattoman lisän muusikon yksinäiseen puurtamiseen harjoituskopissa.”

Kuinka näyttäisin?

Trumpetinsoiton opettaminen on melko erilaista kuin esim. pianon opettaminen.

”Pianossa voi esimerkiksi näyttää omilla käsillä miten sormet liikkuvat koskettimilla ja vastavuoroisesti on mahdollista nähdä, mitä oppilas tekee soittaessaan. Trumpetinsoiton opettajan pitää osata sanallistaa jotenkin, mitä oppilaan suussa tapahtuu – tai pitäisi tapahtua. Ulospäin juuri mitään ei näy, eikä voi koskettamalla tai visuaalisesti näyttämällä opastaa esimerkiksi kielen toimintaa. Tämä on yleensäkin puhallinpedagogiikan haaste. Niinpä mielikuvat ovat opetuksessa tärkeänä apuna.”

Trumpetinsoiton voi aloittaa, kunhan hampaat ovat vaihtuneet, eli esimerkiksi ekaluokkalaisena voi hyvin aloittaa. Muuten soittamiseen ei ole rajoitteita. Hampaiden oikomishoito voi jossain vaiheessa tuoda hieman haasteita, varsinkin mikäli hammasraudat ovat hampaiden ulkopinnoilla – soittimen suukappale painetaan huulille, jolloin etuhampaisiin kohdistuva paine voi hetkittäin olla melko voimakas.

Trumpetin soittamisessa suun ympärillä olevat pienet ilme-
lihakset ovat lujilla, ja myös huulet väsyvät.

Paljonko trumpettia voi soittaa päivässä?

”Soiva kesto omalle harjoitteluleni on ehkä noin kolme tuntia päivässä, mutta harjoitteluun liittyy paljon muutakin. Mielikuvat auttavat vähentämään kulu-
tavia toistoja. Harjoittelu on tehokasta myös mielikuvien ja psyykkisen harjoittelun avulla, ei pelkästään lukuisten toistojen kautta.”

Barokkimusiikki intohimonä

Päättyö orkestereissa liikuttaa Inkaa ympäri Suomea.

”Olen soittanut melkein kaikissa Suomen ammattiorkestereissa.” Kaksi vuotta kului Oulun kaupunginorkesterissa ja puolitoista vuotta Turun filharmonisessa orkesterissa.

”Oma ammatillinen intohimonä on barokkimusiikki, joten vanhaan musiikkiin erikoistuneet orkesterit, esim. FiBO (Suomalainen barokki-orkesteri) ja HeBo (Helsingin Barokkiorkesteri), työllistävät etenkin joulusesonkina, adventin aikaan.”

Tuolloin soitetaan paljon esimerkiksi J. S. Bachin jouluoratoriota, jossa trumpetti on tärkeässä osassa. "Trumpetin käytöllä viitataan musiikissa usein johonkin mahtavaan: trumpetti symboloi esim. jumalaa, kuninkuutta tai sotaa." Barokkitrumpetisteja on Suomessa melko harvalukuinen joukko, joten joulun alla kiirettä pitää.

Eri pituisia barokkitrumpetin putkia.

Venttiilitön trumpetti

Vanhassa musiikissa käytettävät trumpetit ovat rakenteeltaan erilaisia kuin moderni trumpetti. 1600–1700-luvun trumpeteissa ei ollut ollenkaan venttiileitä, vaan soittaminen onnistuu yhden putken tuottaman luonnonsävelsarjan (yläsävelsarjan) avulla. Tietty putki tuottaa tietyn sävellajin, tietyn luonnonsävelsarjan. Jos muita kuin ao.

Barokkitrumpetti

sävellajin säveliä tarvitaan, putki tai sen osa vaihdetaan. Kun putkelle tulee eri pituus, sävellaji – luonnonsävelsarja – vaihtuu. Aikakauden säveltäjät tiesivät luonnollisesti tämän. Esimerkiksi Bachin Jouluoratoriossa kaikki trumpeteille kirjoitetut osat soivat D-duurissa, jolloin putkea ei tarvitse vaihtaa kesken teoksen.

Opetusta KMO:ssa

Inkalla on Käpylän musiikkiopistossa nyt 12 oppilasta ja opetustyöt ovat järjestyneet kahdelle illalle viikossa. Oppilaiden ikäkaala ulottuu ekaluokkalaisesta abeihin. Inkalla on ollut myös aikuisia vasta-alkajia, joiden kanssa työskentely on hieman erilaista. "Jokaisen oppilaan kohdalla täytyy löytää yhteys, jonka avulla musiikkia lähdetään työstämään. Työn hauskuus - ja

haaste - on siinä, että työ vaatii soittoteknisen osaamisen lisäksi hyviä sosiaalisia taitoja ja ihmisten lukutaitoa, jotta oikeanlainen puherekisteri löytyy. Täytyy tunnistaa, millaista tunnelmaa ja otetta tarvitaan kunkin oppijan kohdalla.”

Mieluista materiaalia trumpetin opetukseen löytyy kaikille oppilaille. Musiikkiopistossa opetussuunnitelman mukainen klassisen repertuaarin kirjo etydeineen on tietysti ohjelmistojen perustana, mutta myös esim. elokuvamusiikki ja kevyempi musiikki toimivat hyvin trumpettiopetuksessa.

Opettajan vaihdos voi olla monelle iso juttu, minkä Inka tietää omasta kokemuksesta: hänellä opettaja vaihtui ensimmäisen kuuden vuoden jälkeen. ”Jos on ollut pitkään sama opettaja, kokemus voi olla yllättävänkin jännittävä. Uuden opettajan pitää osata antaa oppilaalle aikaa tulla kuorostaan ja asettaa tahti oikein, jotta päästään hyvään alkuun.”

Miksi itse valitsit trumpetin?

”Olin kuusivuotiaana soitinvalmennuksessa. Koska olin hyvä laulamaan korvakuulolta, minulle ehdotettiin soittimeksi

viulua tai trumpettia.”

Viulu ei heti napannut, mutta trumpettikokeilu onnistui loistavasti.

”Kokeilutunnilla oli sinisiä ja punaisia taskutrumpetteja, ja sain niistä heti helposti tosi kovan äänen. Kaikki kääntyivät katsomaan - kuka se oli? Se oli menoa”, nauraa Inka. Ekaluokkalaisen kivalla soitonopettajalla oli myös iso merkitys harrastuksen alussa. ”Trumpetinsoitto vaatii rohkeutta. Se on vähän kuin hyppääminen uima-altaaseen. Ei voi hypätä sinne ’vähän’ vaan täytyy uskaltaa heittäytyä. Soittimen luonne ja sillä äänen tuottaminen vaatii uskallusta ja reipasta otetta.”

Yhteissoitto on parasta

”Orkesteriin ja yhdessä soittamaan pääseminen oli lapsuuden harrastuksessa ihan parasta! Orkesterimatkat, konsertit ja ylipäätään yhteissoitto auttoi kantamaan soittoharrastusta teinivuosien läpi. Ryhmään kuulumisen tunne oli tosi hieno juttu ja on ihanaa, että nykyään saan soittaa orkestereissa työkseni.”

Jos Inkalta kysytään, hän suosittelee lämpimästi lapsen soitinvalinnaksi orkesterisoittimia juuri

yhteisöön vuoksi. Sitä kautta löytyy ystäviä ja pääsee osaksi ryhmää ja yhteisiä kokemuksia.

Trumpetistien yhteisö

Suomen Trumpettikilta ry. (<https://trumpettikilta.fi/>) perustettiin vuonna 1977.

Yhdistyksen tavoitteena on toimia suomalaisten trumpetistien yhdyssiteenä ja järjestää esim. koulutustapahtumia. Inka on nyt toiminut yhdistyksen puheenjohtajana kolme vuotta. Yhdistyksen toimintaa ovat olleet esim. Kilta-silta-koulutustapahtumat, jäsenlehti Kilta-Sanomien, Facebook-sivut sekä nettisivut. "Yhdistyksen toiminnan aktiivisuus vaihtelee jäsenistön toiminnan mukaan. Suomen Trumpettikilta ry on sekä harrastelijoiden että ammattilaisten yhteinen foorumi, jossa voi vaihtaa trumpetinsoittoon liittyviä asioita."

Vapaa-aikana?

"Kesäisin purjehdimme perheen kanssa, ja koira - jackrusselinterrieri Pastis, on päivittäinen vapaa-ajan kaveri. Vapaa-aika kuluu siis aika usein joko metsässä tai merellä." Kahden pariskunnan yhteinen vene teki viime

kesänä reissun Saaristomerelle. "Purjehtimisessa parasta on se, että ollaan luonnossa ja tehdään yhteistyötä sen kanssa. Tuulta tai sääoloja ei voi pakottaa. Ja se hiljaisuus, mikä laskeutuu kun moottori sammuu ja tuuli alkaa kuljettaa – siinä on jotain maagista."

30-vuotiaan tulevaisuuden suunnitelmia?

"En suoraan sanottuna vieläkään tiedä, mitä haluaisin jatkossa tehdä, en ainakaan vain yhtä juttua... onhan meillä koko elämä aikaa oppia ja omaksua, seikkailla. Juuri nyt keskityn opetukseen ja soittotöihin, mutta en vielä tiedä, mikä minusta tulee isona, en halua lukita mitään. Haluan pitää silmät ja korvat auki kaikille elämän ilmiöille, olla avoin uudelle ja oudolle ja vähän pelottavallekin. Kaikelle pitää antaa mahdollisuus."

Lämpimästi tervetuloa taloon!

Pirjo Pesola

Uutta teatteria tekemässä!

Viirus-teatterin **Doves and Bloods -esitykset** (6.9–18.10.24) olivat Käpylän musiikkiopiston puhallinopiskelijoille mieleenpainuva kokemus ja mahdollisuus!

Käpylän musiikkiopistoon tuli viime keväänä kysely tuotannon tarvittavista nuorista puhaltajista, ja siihen tartuttiin.

Stemmoja harjoiteltiin jo kevätkaudella, ja syksyllä alkoi tiivis harjoittelu.

”Elina Pirisen monitaiteellinen näyttämöteos Doves and Bloods assosioi vapaasti maagisen ja tavanomaisen välillä, ruumiin, kuvataiteen ja vaihtoehtoisen sinfonisen musiikin jumalaisessa yhteydessä, ja jossa eri tavoin haavoittuneilla on vielä unet ja pulssi sekä vieressä viritetty käyrätorvi.” – lainaus esityksen tiedoista.

Doves and Bloods muotoutui prosessissa ja tiiviissä yhteistyössä säveltäjä ja äänisuunnittelija Ville Kabrellin, dramaturgi ja pukutaiteilija Heidi Väätäsen sekä tila- ja valosuunnittelija Mateus Mannisen kanssa.

Näyttämöllä ja yhteisluojina näimme ainutlaatuisen esiintyjäkaartin, johon kuului lapsia

Käpylän musiikkiopiston puhallinorkesterista, sekä freelance-taiteilijat Simone Benini, Karolina Ginman, Leena Nordberg ja Tom Rejström sekä Viiruksen ensemble Maria Ahlroth, Iida Kuningas, Oskar Pöysti ja Jessica Raita.

Nuoret muusikot taipuivat moneen

Nuoret soittajat pääsivät kokemaan teatterin tekemistä prosessina alusta loppuun. Soittamisen lisäksi he tekivät näyttämöllä muitakin asioita, esim. esittivät eläintä ja liikkuivat ohjaajan neuvojen mukaan.

Muusikot Käpylän musiikkiopiston puhallinorkesterista:

Huilut Lumi Nordström, Alma Herrala de Vocht, Markus Savolainen

Saksofoni Kaapo Hyyppä

Käyrätorvet Otso Tuomi, Elisa Palmu, Ursula Erola

Trumpetit Väinö Tikkanen, Veikka Sompinmäki, Varpu Sakara

Pasuunat Jussi Hyyppä, Inkeri Erola

Ohessa kahden osallistujan, Kaapo Hyyppän ja Elisa Palmun, vastaukset kysymyksiin tuotannosta.

Kaapo Hyyppä,

1) Oliko tämä ensimmäinen kokemuksesi teatteriprojektista?

- Kyllä

2) Paljonko sinulla oli siinä tehtäviä, oliko vain soittamista? Vuorosanoja? Liikkumista, eleitä?

- Aluksi luulin, että meidän piti vain soittaa, mutta sitten meille kerrottiin, että meidän pitää soittamisen jälkeen muuttua, joksikin eläimeksi ja siirtyä pois lavalta. Siinä vaiheessa meinasin jättää kesken, koska ei ollut sovittu sitä, mutta en jättänyt, ja se olikin kivaa.

3) Mitä soitit? Improvisoitko, vai

oliko soitto etukäteen mietittyä, stemmat valmiina?

- Meille tehtiin stemmat valmiiksi, jotka piti opetella ulkoa. Stemmojakin muutettiin välillä, muttei mitenkään niin paljon, että se olisi häirinnyt.

4) Paljonko oli harjoituksia? (esityksiä oli 16)

- Kesän jälkeen oli 10 harjoitusta, joista pääsin yhdeksään muistaakseni. Ennen kesää biisiä harjoiteltiin puhkussa (puhallinorkesterissa).

5) Oliko harjoituksissa mielenkiintoista / rankkaa / helppoa / villiä? Kuvaile vapaasti!

Kuva: Jussi Ulkuniemi

Doves and Bloods -esityksen ensi-illasta. Kuva Sakari Palmu

- Harjoituksissa oli hauskaa, kun oli kesällä opetellut oman stemman melkein ulkoa. Oli myös villiä, koska siellä oli niin nuoria soittajia ja ne ei jaksanu keskittyä. Meinas välillä mennä järki kun oli kova meteli.

6) Olitko läsnä kaikissa harjoituksissa? Vuorottelua soittajien kesken?

- Olin yhdeksässä harjoituksissa

7) Miltä ensimmäinen esitys tuntui, miten meni?

- Ensimmäinen esitys oli oikeastaan eräs harjoitus, jonne ohjaaja oli pyytännyt tuttujaan katsomaan. Tämän takia

kenraaliharjoitus/ensi-ilta ei ollut niin pelottava. Toinen ja kolmas kerta olivat jo paljon helpompia kuin ensimmäinen "esitys"

8) Mikä oli hommassa vaikeinta?

- Vaikeinta oli opetella koko biisi ulkoa, koska se oli niin moderni eli ei omaa musiikkimakuani, eli siitä oli vaikea arvata, että mitä tulee seuraavaksi.

9) Mikä tuntui luontevimmalta?

- Luontevinta oli soittaa

10) Mikä oli mielenkiintoisinta?

- Mielenkiintoisinta oli nähdä, että miten teatteria luodaan.

11) Opitko jotain uutta itsestäsi tämän projektin myötä? En.

12) Lähtisitkö uudelleen mukaan vastaavaan? Todellakin.

Elisa Palmu,

1) Oliko tämä ensimmäinen kokemuksesi teatteriprojektista?
- Oli.

2) Paljonko sinulla oli siinä tehtäviä, oliko vain soittamista? Vuorosanoja? Liikkumista, eleitä?

- Soittoa ja liikkumista "hevosena". Äänitimme myös nauhalle italiankielisen runon joka kuuluu teoksessa.

3) Mitä soitit? Improvisoitko, vai oliko soitto etukäteen mietittyä, stemmat valmiina?

- Soitin käyrätorvea, stemmat oli valmiina. [Pohjana oli osa Terry Riley:n In C:stä sovitettuna].

4) Paljonko oli harjoituksia? (esityksiä oli 16)

- 10 kertaa. Ensi-iltaviikkoa ennen harjoituksia oli neljänä iltana koulun jälkeen. Mutta aloitimme harjoittelun orkesterissa jo keväällä, ja kesälomalla harjoittelin stemmaani taustanauhan kanssa paljon.

5) Oliko harjoituksissa mielenkiintoista / rankkaa / helppoa / villiä? Kuvaile vapaasti!

- Harjoituksissa oli hauskaa ja kivaa! Ei tuntunut rankalta. Saatiin myös vapaa-aikaa välillä, silloin mentiin "mökkiin" ja sai vapaasti leikkiä muiden kanssa tai lukea, katsella puhe- linta tai muuta. Mökiksi kutsuttiin Viiruksen toimiston yhtä huonetta joka oli varattu meille. Siellä oli myös pientä syötävää.

6) Olitko läsnä kaikissa harjoituksissa? Vuorottelua soittajien kesken?

- Ensi-iltaviikolla jaettiin harjoitukset ryhmien kesken, sitä ennen oltiin kaikki mukana. Harjoituksessa vuoroteltiin soittajia ryhmien mukaan.

7) Miltä ensimmäinen esitys tuntui, miten meni?

- Se meni hyvin, tuntui helpolta ja kivalta! Ennen meidän osan alkua odotettiin mökissä.

7) Muuttuiko esitys toisella ja/tai kolmannella kerralla?

- Ei mielestäni, ainakaan paljoa.

8) Mikä oli hommassa vaikeinta?

- Mikään ei ollut vaikeata. No, ehkä backstagella hiljaa oleminen, ennen kuin mentiin näyttämölle. Ja aluksi en meinannut jaksaa soittaa seisten koska

yleensä soitan käyrätorvea istuen. Vaihdoin sen takia vähäksi aikaa takaisin pienemmän torveen.

9) Mikä tuntui luontevimmalta?

- Soittaminen ja hevosen esittäminen ;)

10) Mikä oli mielenkiintoisinta?

- Aikuisten osuus oli outo eli "mielenkiintoinen" aikuisten kielellä.

11) Opitko jotain uutta itsestäsi tämän projektin myötä?

- Sen, että osaan hyvin esittää hevosta. Kaikki sanoi näin. Myös sen, ettei peruukit ole niin kamaalia.

12) Lähtisitkö uudelleen mukaan vastaavaan?

- Tietty! Todellakin.

Kiitos vastauksista, hieno homma!

Pirjo Pesola

Lisää kuvia ja tietoa esityksestä:
<https://bit.ly/40HSEHE>

Polstjärnepriset

<https://yomacenter.se/polstjarnepriset/>

Jussi ja Riku Huuskalla oli vain kuukausi aikaa tehdä tarvittavat videot, mutta he onnistuivat! Tiedossa oli siis paikka Polstjärnepriset-kilpailuun Ruotsissa. Vinkki asiasta tuli Käpylän viulukoulussa opettaneelta Silva Koskelalta, joka suositteli pojille tätä mainiota mahdollisuutta Ruotsissa: "Kannattaa hakea!"

YOMA (Young Musicians Academy) on Ruotsissa toimiva organisaatio, joka pyrkii edistämään lahjakkaiden soittajien koulutusta Pohjoismaissa. Organisaatio saa sekä julkista että säätiöiden rahoitusta. Sen pääpaikka on Vänersborg.

YOMA järjestää sekä Polstjärnepriset-kilpailun että siihen liittyviä kursseja 14-18 -vuotiaille. Linkistä löytyvä kaavio selvittää YOMAn monipuolista toimintaa:

<https://bit.ly/4fErDJ3>

Polstjärnepriset-kilpailuun osallistujien tulee olla 14-18 -vuotiaita. Pohjoismaista kilpailuun valitaan yhteensä 80 nuorta muusikkoa, ja Suomesta on tänä vuonna mukaan valittu

5 soittajaa: Aleksandra Boch, klarinetti, **Jussi Huuska**, viulu, **Riku Huuska**, viulu, Olga Niemi, Samuel Ahonen, klarinetti.

Oheisesta linkistä pääsee katsomaan esittelyt kaikista ensi tammikuun 20 kilpailijasta.

<https://bit.ly/3Zw4kfD>

”Kilpailun voittaja pääsee esiintymään orkesterin solistina, ja ehkä muitakin mahdollisuuksia aukeaa”, toteavat Jussi ja Riku Huuska.

Kilpailuun voivat hakea 2006-2010 syntyneet muusikot, jotka soittavat orkesterin perusinstrumentteja, mukaan lukien

piano. Urut, kitara, harmonikka ja lyömäsoittimet on suljettu pois kilpailusta.

Finaalin voittaja saa Polstjärnepriset -sivuston mukaan 50 000 SEK rahapalkinnon, muut palkinnonsaajat 10 000, 5000 ja 5000 SEK.

Voittaja saa myös option esiintyä seuraavan vuoden aikana solistina jollain lyhyellä teoksella joko Göteborgin sinfoniaorkesterin, Royal Stockholm Philharmonic -orkesterin tai Ruotsin radion sinfoniaorkesterin solistina. Myös muille finalisteille voi avautua esiintymismahdollisuuksia.

Loka-marraskuun vaihteen viikonlopun harjoituksissa Vänersborgissa.

Kurssilaisia ja kilpailijoita

Polsjärnepriset on enemmän kuin kilpailu – se on myös kehitysohjelma, joka kannustaa nuoria muusikoita kehittymään ja verkostoitumaan klassisen musiikin maailmassa. Polstjärnet-käsitteen alle sisältyy sekä kurssitusta että kilpailua.

”Polstjärnet on ruotsalaisten ’musiikkileiri’, siellä alalle aikovat kurssittautuvat huippuopettajien johdolla. Joka toinen vuosi järjestetään kansainvälinen Polstjärnet-kilpailu, kurseja on useampia vuosittain” kertoo Ahti Valtonen, poikien opettaja.

Polstjärnepriset was established in 2007 by the municipality of Vänersborg as an annual competition for Sweden’s best young classical musicians.

Over the years, Polstjärnepriset has evolved into more than a competition – the purpose of Polstjärnepriset is to recognise young talents who play classical music and help them in their continued musical development. The competition element is complemented by teaching and seminars as well as orchestral and ensemble playing where all participants also get the chance to play and perform together.

Myös Polsjärnepriset-kurssilaiset – mutta ei siis kilpailuun hyväksytyt – pääsevät kaikki lopulta orkesterinsa (Polsjärneprisets Symphoniorkester) mukana yhteiskonserttiin Göteborgin sinfoniaorkesterin kanssa esittämään Dvorakin 9. sinfoniaa ”Uudesta maailmasta”.

Polstjärnepriset-kilpailu etenee seuraavasti:

Osa 1: 31.10. – 3.11.24 Höstfestival Vänersborgissa

Fokus tässä osiossa on kehittämisessä, inspiraatiossa ja valmistautumisessa. Luvassa myös yksityis- ja ryhmätunteja, sekä mestarikurssitunteja eturivin professoreilta ja kouluttajilta; korkean tason orkesterisoittoa yhteistyössä Göteborgin orkesterin kanssa, kamarimusiikkia, konserttisiintymisiä. Soittajat saavat myös koulutusta konserttimestarin ja äänenjohtajan tehtäviin.

Osa 2: 1.- 6.1.25

2.1. Ensimmäinen kilpailuerä Vänersborgissa; jatkoon pääsee 8 soittajaa, kaikille palautetta ja oppitunteja juryn jäseniltä
3.1. Semifinaali Vänersborgissa; jatkoon finaaliin 4 soittajaa

4.1. **Finalistit** harjoittelevat GSO:n kanssa Göteborgissa. Konsertit Vänersborgissa.

5.1. **Finaalissa** jury valitsee voittajan ja ilmoittaa muut palkinnon saajat (Göteborg Concert Hall)

6.1. **Konsertti Tukholmassa** (Stockholm Concert Hall; koko Dvorakin 9. sinfonia)

Treenausta kansainvälisellä joukolla.

Tiukka viikonloppu sisälsi sekä yhteissoittoa että yksin harjoittelua.

Kuvat Göteborgin viikonlopun kurssilta: Anna Telakivi.

Koulutusta jo etukäteen etäältä

Jussi ja Riku sanovat harjoittele-
vansa intensiivisesti, mielellään.
Jussille ja Rikulle tarjottiin YOMAN
toimesta koulutusta myös jo
ennen ensimmäistä kurssiviik-
konloppua Vänersborgissa.

Per Enoksson, Göteborgin orkes-
terin konserttimestari, opettikin
poikia etänä Katrilli-luokan isolla
näytöllä 5.-6. lokakuuta.

Ohjelmistossa oli lokakuun
alussa:

Jussi: Saint-Säens Introduction &
Rondo Capriccioso ja Mozart 4.
viulukonserton I osa

Riku: Wieniawski Poloneesi in D,
Sarasate Carmen-fantasia

Marraskuun ensimmäinen
YOMA-kurssiviikonloppu 31.10.-
3.11. Vänersborgissa sujui osittain
samalla ohjelmistolla.

Höstfestivalen marraskuun alussa

Polstjärnepriset-kilpailijoilla on
tätä kirjoitettaessa takana jo
marraskuun alun viikonloppu-
sessio. Marraskuun viikonlopun
"jokaisella kurssilaisella ja kilpai-
lijalla oli melkein tauotta ohjel-
maa klo 9-18: trioharjoitukset,
viulujen stemmis (sinfoniaorkes-
terin konserttia varten Dvorak),

kehon huolto/ esiintymisval-
mennus /koesoittovalmennus
- luentoja.

Jos sattumalta oli käytössä
vapaa tunti, kannustettiin
menemään kuuntelemaan
 muita. Ja aika vaikeita uusiakin
tehtäviä tuli, niitäkin poikien piti
harjoitella", kuvailee intensiivistä
vikonloppua poikien opettaja
Ahti Valtonen.

Kovan tason opettaja

Jussi ja Riku Huuska saivat
Ruotsissa soittotunnin norjalai-
selta **Alf Kraggerud**ilta. Hän piti
pojille tinnituksen vuoksi tällä
kertaa etätunnin kotoaan käsin.
Opetusta antoi myös islantilai-
nen, nykyisin USAssa Ohiossa
asuva **Sigurbjorn Bernhardsson**.

Etäopetusta Alf Kraggerudilta.

Ahti Valtonen ihastelee kurssin monipuolisuutta ja korkeaa tasoa.

”Opettajat olivat Ruotsin radion orkesterista, huippuporukkaa ja kurssilla oli todella monipuolista opetusta. Meillä Suomessa ehkä parhaat kesän musiikki-leirit ovat jotain tuon kaltaista.”
Polstjärnetin opettajakuntaa:
Instructors 2025 Polstjärnepriset

Viikonlopun konserteissa soitettiin etenkin kamarimusiikkia. Ryhmät oli koottu etukäteen kansainvälisistä kurssilaisista, ja Riku ja Jussi päätyivät eri porukoihin. ”Joillakin soittajilla (kurssilaisilla) oli konserteissa soolojakin, mutta tammikuun alun Polstjärnet-kilpailuun osallistuville soolosoitto ei juuri nyt ollut sallittua”, kertoo Ahti.

Viikonlopun päätöskonsertin (Polstjärnepriset Winners’ Concert) solistina oli viime vuoden voittaja, sellisti Hugo Svedberg. ”Jos kehitys menee samaan suuntaan, hän tulee luomaan kansainvälisen uran”, sanoo sellistin soitosta selvästi vaikuttanut Ahti.

Ruotsin malli musiikin opetuksessa

Ruotsin musiikkioppilaitosjärjestelmä eroaa Suomen

järjestelmästä, vastaavaa oppilaitosten verkostoa ei siellä ole.

”Suomessa musiikkioppilaitosten opetuksella pääsee etenemään pitkällekin, mutta Ruotsissa pitää hakea joku yksityinen opettaja lisäksi. Jousissa ainakin, ehkä myös puhaltimissa”, arvioi Ahti Valtonen.

Esimerkkinä Ahti mainitsee göteborgilaisen viulistipojan, jonka vanhemmat hankkivat hänelle lisäopetusta kolme tuntia viikossa. Musiikkiopisto kun tarjoaa vain 20 minuuttia viikossa. Kalliiksi tulee, 180€ viikossa.

Soitinakatemit Suomessa

En voi olla vertaamatta YOMAn toimintaa Suomessa syntyneiden soitinakatemioiden Jousiakatemia, Nuorten pianoakatemia ja Vaskiakatemia – toimintaan. Näiden Akatemioiden oppilaat ovat 8–20-vuotiaita ja he tulevat eri puolilta Suomea. Soitinakatemit ry:n toiminnan mahdollistavat Suomen Kulttuurirahasto ja Jane ja Aatos Erkon säätiö. Soitinakatemit

”YOMAn järjestämät kurssit eroavat niistä siinä, että mukana on yhteismusisointia”, toteaa Ahti niitä vertaillussamme.

Kommentteja Jussilta ja Rikulta Höstfestivalenin jälkeen

- 1) Yllättikö mikään asia viikonloppuna?
- 2) Mikä oli paras/mielenkiintoisin asia viime reissussa? (esim. joku luento, opettaja, konsertti?)
- 3) Mitkä ovat odotuksesi tammikuun kilpailuun? Miten valmistaudut?
- 4) Muuta mainittavaa, joka olisi kiva laittaa lehteen?

Rikun vastauksia:

- 1) Viikonloppuna yllätti moni asia. Paikka oli todella mukava mutta päivät pitkiä. Jotkut päivistä kestikin noin 8–20. Toki välissä oli taukoja, mutta ne yleensä kuuluivat harjoittelun parissa.
- 2) Paras asia oli viulutunnit joista sai tosi paljon uutta ajatusta. Opettajat olivat todella hyviä, ja kaiken ymmärsi tosi selkeästi. Myös sinfoniaorkesteri oli tosi hauskaa, muiden lahjakkaiden soittajien kanssa.
- 3) Lähdetään odottamaan iloisesti tammikuuta. Pieni jännitys siinä on mutta niin pitäääkin. Mikään ei luultavasti tule yllätyksenä, kun ollaan käyty siellä jo

ja nyt tiedetään miten se toimii. Täytyy harjoitella tosi paljon ja soittaa hyvin mutta jo kilpailuun pääsy oli kova saavutus.

- 4) Joulukuussa tulee vielä toinen viikonlopun etäkurssi, jonka järjestää norjalainen Baratt Due (vastaa Suomen nuorten Sibelius Akatemiaa). Se järjestetään paikan päällä Oslossa, mutta me osallistumme Käpylästä etäyhteydellä. Paikalla on hyviä opettajia.

Jussin vastauksia:

- 1) Minut todellakin yllätti erittäin tiukka aikataulu. Päivässä oli monia tunteja, orkesterien harjoituksia, kamarimusiikkia, säestysharjoituksia, mestarikursseja ja konsertteja aamusta iltaan. Se oli uuvuttavaa, myös erittäin hauskaa.
- 2) Ehkä mielenkiintoisin kokemus oli, kun pääsin yhden pohjoismaiden parhaiden opettajien Alf Richard Kraggerudin tunnille. Sain paljon siltä tunnilta ja muistan paljon asioita siitä.
- 3) Odotukseni tammikuun kilpailuun ovat jännittävät mutta odottavat. Olen valmistautunut hyvin.

Onnea jatkoon kummallekin!

Pirjo Pesola

Käpylän sellistejä Porvoon sello- kilpailussa 24.–27.10.2024

*Teksti: Reeta Tuoresmäki,
sellistin äiti*

Lokakuun viimeisenä viikonloppuna Porvoossa pidettiin järjestyksessään toinen sellokilpailu. Järjestäjinä toimivat Porvoon kaupunki, Porvoonseudun musiikkiopisto ja Jousiakatemia.

Kilpailuun osallistui Käpylän musiikkiopiston nykyisiä ja entisiä oppilaita. Nuorimpien, eli 9–12-vuotiaiden sarjaan osallistui neljä Käpylässä aktiivisesti soittavaa sellistiä. Yksi heistä, Ellen Lundqvist palkittiin sarjassa Taidetehtaan säätöön erikoispalkinnolla. Toisen sarjan, 13–15-vuotiaiden voittaja Selja Hakamies on myös soittanut Käpylän musiikkiopistossa ja aloittanut sellonsoiton Tiia Ignatiuksen oppilaana Pakilan musiikkiopistossa, mutta vaihtoi tänä syksynä Sibelius-Akatemian nuorisokoulutukseen.

16–20-vuotiaiden sarjan finaalissa nähtiin myös kaksi Käpylän musiikkiopistossa aloittanutta sellistiä – Liu Pöntinen ja Leevi Pelli, joka myös voitti sarjassa

toisen palkinnon.

Sellistin vanhempana ajatus kilpailuun hakemisesta herätti ristiriitaisiakin ajatuksia. Käpylän musiikkiopisto on kasvattanut luontevaan esiintymiseen lukuisissa konserteissa. Pelkäsin kuitenkin, että kilpailutilanne ja musiikin arviointi voisi jättää negatiivisia jälkiä nuoreen soittajaan.

Onnekseni voin kuitenkin todeta, että Porvoon sellokilpailun lämminhenkisyys ja kannustava ilmapiiri hälvensivät pelkoni turhiksi.

Yksi onnistuneen kilpailukokemuksen lähtökohdista oli oman opettajan ja soittokavereiden antama tuki ja kannustus. Ennen varsinaista kilpailua järjestetty harjoituskonsertti Koskelan kirkossa sai sellistit näyttäytymään joukkueena, joka oli lähdössä Porvooseen yhdessä. Jokaisella oli oma ohjelmistonsa ja omat hetkensä yleisön edessä, mutta määränpäätuntuihin yhteiseltä. Oli koskettavaa huomata, miten soittajat jännittivät toistensa puolesta ja iloitsivat toistensa onnistumisista.

Porvoossa järjestäjät olivat selvästi myös ajatelleet, millä tavoin kilpailuun on mahdollista luoda kannustava ilmapiiri. Soittajat otettiin heti ovella vastaan, heille tarjottiin

harjoittelutiloja ja saatettiin saliin ja takahuoneisiin. Lämmin ja kunnioittava vastaanotto loi turvallisen tunnelman. Konserttisalien valaistus oli lämmin, ja tunnelma omalla tavallaan intiimi.

Erityisenä huomiona nostaisin pienten sarjan raadin antaman palautteen. Monilla meistä on kivuliaita muistoja raatien arvostelun edessä olemisesta auditorioissa, mutta Porvoossa

palaute annettiin rennosti aulassa ja jokainen sai henkilökohtaisen kohtaamisen jokaisen tuomarin kanssa. Ansioituneilta ja asiantuntevilta sellisteiltä saatu palaute oli hyvin arvokasta.

Vanhempana merkittävintä on ollut nähdä motivaation lisääntyminen konserttia edeltäneessä kotiharjoittelussa. En tiedä, mikä muu asia olisi innostanut näin pitkäjänteiseen

Käpylän joukkue Porvoon sellokilpailussa.

ja tavoitteelliseen harjoitteluun. Lisääntynyt harjoittelu taas saa helposti aikaan positiivisen kierteen – kun asioita oppii, soittamisesta tulee mielekkäämpää ja halua oppia lisää.

Oman kehittymisen näyttäminen kilpailutilanteessa on jokaiselle soittajalle voitto jo sinänsä. Emmekä vanhempina voi suojella lapsia pettymyksiltä. Kilpailuissa (niin kuin elämässä yleensä) voi kokea onnistumisia ja epäonnistumisia, ja tärkeää on oppia selviytymään niistä.

Vanhempana koen, että paras kotiin tuotu palkinto kilpailusta oli lapsen oman itseluottamuksen kasvaminen. Oli tärkeää saada olla osana kilpailua. Vanhemmista soittajista tuli idoleita ja esikuvia. Rakkaus ja innostus sellomusiikkiin lisääntyi. Meillä ainakin on konsertin jälkeen useasti kuunneltu Edgar Elgarin Sellokonserttoa op. 85 e-molli, joka oli suosituin kappale Porvoon sellokilpailun finaalissa.

Haluan kiittää lämpimästi Käpylän musiikkiopiston sellonsoiton opettaja Tiia Ignatiusta ja pianonsoiton opettaja ja säestäjä Säde Erkkilää. He olivat paitsi kilpailuun osallistumisen tuki ja turva myös sen mahdollistajia.

Kohtaamisia Århusissa

Teksti: Marttiina Niemi

Huhtikuussa 2024 Käpylän musiikkiopiston kolme Suzuki-opettajaa, Elina Lehto, Kirsi Patrikainen ja minä lähdimme Århusiin, Tanskaan Suzuki-opettajien konferenssiin.

Olin odottanut tätä konferenssia ja pitkään, koska tiesin tapaa-vani siellä upeita kollegoita ympäri Eurooppaa. Monet opettajat ovat minulle tuttuja jo vuosikymmenien takaa, mutta oli hienoa päästä tutustumaan myös uusiin opettajiin.

Konferenssi kesti kolme päivää, joiden aikana kuulumme luentoja ja kävimme monia tärkeitä keskusteluja. Huiluopettajien konferenssi jatkui vielä kaksi päivää sen jälkeen kun muut lähtivät jo kohti omia koteja.

Jo konferenssin alussa tapasin Nicola Shorlandin, Suzuki-huiluopettajan Englannista, Cheltenhamista. Vietimme paljon aikaa yhdessä ja kuten usein Suzuki-opettajien kanssa käy, ystävystyimme nopeasti!

On todella tärkeää, että me opettajat pääsemme tapamaan muita kollegoita, ei vain

Suomesta vaan ympäri maailmaa.

Suzuki-menetelmä mahdollistaa opettajien ja oppilaiden kohtaamisia harvinaisella tavalla.

Sama ohjelmisto ja opettajien kontaktit mahdollistivat esimerkiksi sveitsiläisten suzukiulustien vierailun ja konsertin lokakuussa Käpylässä.

Huilistit Cheltenhamiin!

Pidimme Nicolan kanssa yhteyttä pitkin kesää ja heinäkuun lopussa sain Nicolalta viestin, että hän haluaisi kutsua

meidät Cheltenhamiin! Tästä alkoi heti innokas suunnittelu ja monen viestin ja puhelun jälkeen saimme päivät lyötyä lukkoon.

Suzukihuilistit lähtee Cheltenhamiin toukokuussa 2025!

Meidän opistossa on tällä hetkellä 25 suzukihuilistia ja vaikka kaikkia suunnitelmia ei ole vielä päätetty, niin Englantiin on lähdössä iso joukko huilisteja ja heidän vanhempiaan. Myös muutama sisarus pääsee reissuun mukaan. Päätimme heti, että keräämme yhdessä

Huilistien ryhmätunti marraskuun lopulla. Tunnelma kamusalissa vaikuttaa hyvältä.

matkakassaa, jotta saamme katettua osan kustannuksista yhdessä.

Helmikuun 1. päivä klo 14

Karjalatalon juhlasalissa järjestetään suuri **varainkeruukonsertti**, missä esiintyy huiluryhmän lisäksi myös solisteja. Voi olla, että saatte kuulla myös muutamaa opettajaa! Olen todella iloinen miten hienosti huilistit ja heidän perheensä ovat olleet alusta asti mukana Englannin matkan suunnittelussa ja olen usein sanonut, että meillä on huiluporukassa "hyvä pöhinä"!

Suuri Huilukonsertti
Lauantaina 1.2.2025 klo 14
Karjalatalon juhlasali, Käpylänkuja 1

Liput
Aikuiset 15 €
Lapset (10-17 v.) 10 €
Alle 10 v. ilmaiseksi
Kannatuslippu 30 €
(sis. kahvi ja pulla)

Lippuja voi ostaa suoraan esiintyjiltä tai laita viesti huilukonsertti@gmail.com. Lippuja myös ovelta tunti ennen konserttia.

Väliajalla kahvia ja pullaa!

Käpylän musiikkiopiston Suzuki-huilistit on kutsuttu Englantiin, Cheltenhamiin. Konsertin tuotto käytetään lyhentämättömänä huilistien matkakuluihin.

Käpylän musiikkiopisto, Käpylänkuja 1 00610 Helsinki

Århusin huilupettajat ryhmäkuvassa.

Kamulinjan kuulumisia

HANKEHUMPPAA JA MUUTA MUKAVAA

Vuoden 2024 aikana Kamulinjalla on voitu toteuttaa isoja hankkeita Opetushallituksen myöntämän rahoituksen myötä. Opettajat ovat saaneet työskennellä pedagogisten kysymysten ja oppimateriaalien parissa ja yhteistyötä muiden kansanmusiikkia tarjoavien musiikkiopistojen kanssa on vahvistettu mm. yhteisellä festivaalikonsertilla. Tässä lyhyt raportti viimeisen puolen vuoden kohokohdista.

KAUSTINEN FOLK MUSIC FESTIVAL 2024

Kamulinja ei huilaa kesälomailakaan! Suven katkaisee heinäkuussa "kesän onnellisimmat päivät" Kaustisen kansanmusiikkijuhlilla ja sinne moni kamulinjalainen suuntaa joka kesä. Festivaali on ollut suosittu erityisesti aikuisoppilaiden keskuudessa, mutta vuosi vuodelta useampi perusopintoja tekevä oppilas perheineen osallistuu myös tapahtumaan. Ja kun kerran lähtee, niin uudestaan

Käpylän kamut treenasivat omaa ohjelmistoaan Pelimannitalon rinteessä.

pitää seuraavana vuonna päästä.

Kesällä 2024 Käpylän musiikkiopisto organisoivat festivaalin päälavalle Kansanmusiikin perusopetuksen suurkonsertin eli "**Kamupesun**", johon osallistui oppilaita myös Luoteis-Helsingin, Pakilan, Juvenalian ja Riihimäen musiikkiopistoista sekä Keski-Pohjanmaan konservatoriosta. Opistoilla oli konsertissa omat osuutensa ja lopuksi kaikki soittivat ja lauloivat yhdessä. Kukin opisto oli treenauttanut yhteiskappaleet etukäteen ja Kaustisella

harjoiteltiin yhdessä kahteen kertaan ennen konserttia. Käpylän lapsia, nuoria ja aikuisia oli mukana jopa 120 ja kaiken kaikkiaan konserttiin osallistui 170 musikanttia. Tämä oli ensimmäinen kerta kun musiikkiopistot ja taiteen perusopetus olivat näin näkyvästi esillä Kaustisen ohjelmatarjonnassa.

Konsertti onnistui upeasti ja sekä esiintyjät että yleisö nauttivat tunnelmasta ja musisoinnin ilosta. Seuraavan kerran Kamupesä järjestetään kesällä 2026, mutta ensi kesänäkin Kaustisella pääsee esiintymään eri tavoin. Kannattaa seurata kamulinjan tiedotteita!

KAMULAUANTAI 28.9.2024

Kamulinjan perustoimintaa on pari tuntia kestävä, alkukauteen sijoittuva lauantaitapaaminen, jonka tavoitteena on tutustuttaa oppilaita toisiinsa sekä sellaisiin aiheisiin joita soittotunneilla ei aina ehditä tai voida toteuttaa.

Tämän syksyn kamulauantain teemana oli USA sekä askartelu. Soitimme ja lauloimme kahta amerikkalaista kansansävelmää sekä pienryhmissä että yhdessä musisoiden ja tanssien. Treenien välissä kaikki osallistuivat opiston "kamunurkan" somistamiseen askartelemalla sydämiä yhteiseen tilateokseen. Mehubuffetin ja kivan puuhastelun ohessa tultiin tutuiksi yli soitin- ja

Kamupesä-konsertti Kaustisella täytti Areenan

Kamupedaseminaariin osallistujia. Osa ehti jo lähteä ennen kuvan ottoa.

ikäryhmien. Nyt mukana oli n. 20 lasta ja nuorta, mutta mukaan olisi mahtunut enemmänkin. Seuraavan kerran kamulauantaita vietetään 1. helmikuuta, ei kannata jättää väliin!

KANSANMUSIIKKIPEDAGOGINEN SEMINAARI 26.10.2024

Kansanmusiikkipedagogiseen hankkeeseen kuului myös seminaarin järjestäminen. Lokakuun lopun tapaamiseen osallistui joko paikan päällä tai etäyhteydellä yli 40 kamupedagogia eri puolilta Suomea. Ensimmäistä kertaa koolla oli näin kattava joukko perusopetuksen parissa

työskenteleviä kansanmusiikoita.

Seminaaritilaan Sylvän Peräkammariin saapui hyväntuulinen, toistensa tapaamisesta iloitseva joukko. Nelituntiseen tapaamiseen oli nostettu muutama teema, joita myös seminaariin ilmoittautuneet saivat ehdottaa ilmoittautuessaan mukaan. Liikkeelle lähdettiin Mira Törmälän vetämällä rekilaululla, johon keksittiin yhdessä sanat. Tunnelman näin lämmitettyä tilaisuuden puheenjohtaja Maija Karhinen-Ilo esitteli käynnissä olevaa hanketta sekä teki nostoja kansanmusiikkipedagogiikkaan liittyvistä ilmiöistä

ja kysymyksistä. Muita päivän alustajia olivat Pasi Porvari Keski-Pohjanmaan konservatorista sekä oman talon opettaja Martin Gripentrog. Seminaarin nostoja olivat mm. kamu-muha, improvisaatio sekä instrumenttipedagogiikan ja kansanmusiikkipedagogiikan rajapinta. Tärkeä osuus päivässä oli tulevaisuuden suunnittelu: millä tavalla kansanmusiikkipedagogit voisivat jatkaa verkostoitumista ja kokemusten jakamista. Yhteisesti todettiin että tällaisille tapaamisille tulee saada jatkoa ja erilaisia mahdollisuuksia kirjattiin ylös.

Kansanmusiikkipedagoginen materiaalihanke jatkuu vuoden 2024 loppuun, jonka aikana laaja oppimateriaalien kerääminen ja luominen saatetaan päätökseen. Kamulinjan opettajat viimeistelevät laatimiaan oppimateriaaleja ja niitä kootaan yhteiselle nettialustalle. Materiaalia on paljon, joten niiden lataaminen jatkuu vielä alkuvuonna 2025. Pian kuitenkin uusi avoin kansanmusiikkipedagoginen verkkoympäristö kamupeda.fi voidaan julkistaa.

Maija Karhinen-Ilo

Kamulauantain tilataideteos löytyy 2.kerroksesta

Antti Hotin energinen mestarikurssi pianisteille

”Pitää näyttellä yksi pykälä yli!”

Antti Hotin tapa opettaa on uskomattoman energinen, jopa hengästyttävä. Nopea temperamentti ei tuntunut haittaavan eri ikäisiä oppilaita, vaan he ymmärsivät opettajan viestintää – joka olikin sangen ilmeikästä! Jos pianonsoiton opettaminen alkaa tympäistä, Antti Hotti voisi kokeilla näyttelijän uraa, sen verran hyviä hahmoja ja ilmeitä flyygelin äärellä nähtiin.

”Oli mahtavaa seurata energistä opetusta- inspiroivaa - hyvät vertauskuvat - mainio pienempienkin kanssa - opettajana yhtä tulesa kuin joskus 20 vuotta sitten - kannatti pyytää!”

Yllä piano-opettajien spontaaneja kommentteja pitkäkhön lauantaipäivän päätteeksi yhteiseen chatiimme. Istuimme Koskelan kirkon ’mukavilla’ penkeillä klo 11-17.45 tuntiin ruokataukoa lukuunottamatta, mutta aika ei kyllä tullut pitkäksi.

Antti Hotti opettaa sekä Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa (pianonsoiton lehtori), että Helsingin konservatoriolla. Seitsemän nuorta

soittajaa kävi hakemassa Hotilta ohjeita tekniikkaan ja tulkintaan mestarikurssilla 9.11.24 Koskelan kirkossa.

Mitä mestariopettaja sitten teki meidän oppilaidemme kanssa? Hotti lähestyi oppilaita tunnustellen, rennosti, kyselemällä kappaleiden olemuksesta ja tunnelmasta. Välittömyys irrotti oppilaista aika kivasti mielipiteitä ja mielikuvia.

Lähes kaikkien soittajien kätösiin myös käytiin kiinni. Hotti varoitikin, että ”ne, jotka minut tuntevat, tietävät.”

Kädestä pitäen siis ohjattiin sananmukaisesti, miltä tuntuu,

Fridan ranteen rentoutta tutkitaan.

Sofian sormi vastaan flyygeli.

kun sormi pitää (on tukeva) tai ranne joustaa. Esimerkiksi ns. spagettisormen demonstraatio jäi varmasti oppilaille mieleen.

Myös flyygeliä lähes kaikki pääsivät "työntämään". Rystysten pitää kestää, kroppa on mukana soittamisessa. Rentouttaminen on tärkeää aina, kun käsi ei soita. Harmonioita ja sointuasteiden tehoja pitää kuunnella herkällä korvalla. - Hyviä ohjeita sateli.

Huumorin avulla asiat kirkastuivat oppilaille stressittömästi, ja käytetty sanasto oli virkistävän värikästä.

Esimerkkejä ohjeista:

- miten edetään legatolla eteenpäin: "kaarnalaiva laineilla ei törmää kareihin"

- Ridicolosamenten esitysohje: "Miten pelle kulkee? Ei kävele näin, vaan näin" - ja demonstraatio.

"Isket silmää, ennen kuin aloitat!"
 - säveltäjän staccato-merkin-
 nät kuuluville: "joka ikinen nuotti
 on neuvoja"
 - vähittäinen muutos pienem-
 pään volyyymiin: "kuumailma-
 pallo nousee vähitellen ilmaan"
 - teräviä aksentteja: "aksentit
 ovat tarantulan puraisuja!"
 - nopeat sävyn vaihdot: "pahis
 ja hyvis"

Jotkut oppilaat olivat kesä- tai muilta kursseilta jo tuttuja, ja suoritusohjeet sen mukaisesti suorasanaisia. Opettaja tiesi voivansa vaatia tiettyjä asioita. Oktaavit peräkkäin toistettuna ovat tunnetusti vaikeita linjakkaasti soitettavia.

"Älä pomputa, tämä ei ole pallopeli pihalla, anna virrata

Fyysistä puuhaa.

eteenpäin.” Tai ”sinne päin ei kelpaa, tiedät sen.”

Kaikella, joka nuotilla on merkitys. Tarvitaan syvällistä nuottitekstin tutkimista ja merkitysten etsintää. Hotti lainasi myös Matti Raekallion ohjetta: ”harjoittelun tulee olla hygieenistä”, eli vaikeat paikat harjoitellaan (ensin)!

Aika usein oppilaat harjoittelevat kappaleitaan läpi soittamalla, vaikka ohjeistus opettajalta ehkä onkin jotain muuta. Vaatii kypsymistä ja motivaatiota, että harjoittelusta tulee todella tehokasta.

Tavoitteellisuuteen harjoittelussa voi päästä sillä, että mietitään ensin rauhassa, minkä asian/ mitä juuri nyt halutaan oppia? Onko se sormituksen tarkistamista? Mielikuvan keksimistä? Paremman soinnin hakemista? Balanssin korjausta?

län lisääntyessä tietoisuus harjoittelun lukuisista valinnoista suhteessa omiin tavoitteisiin vähitellen kasvaa.

Virkistävä päivä!

Pirjo Pesola

Mitä Petralle tuli paljastettua...

Ohjausta kädestä käteen ”hands-on”.

Musiikin koe yo-tutkintoon?

Musiikin lukiodiplomi poistuu

Hallitusohjelma sisältää muutosehdotuksia lukiolakiin. Ylioppilastutkintoon ehdotettavilla muutoksilla mahdollistettaisiin taito- ja taideaineen kokeen suorittaminen osana ylioppilastutkintoa.

Matematiikan, toisen kotimaisen kielen, vieraan kielen tai reaaliaineen voisi halutessaan korvata taito- ja taideaineen kokeella. Äidinkieli pysynee jatkossakin kaikille pakollisena aineena, ja tutkinnon on pidettävä sisällään edelleen vähintään viisi koetta.

Musiikki, kuvataide ja liikunta ovat kaikissa lukioissa tarjottavia aineita. Näiden aineiden lukiodiplomit muuttuisivat uuden lain myötä ylioppilastutkinnon kyseisten aineiden koesuorituksiksi.

Olennaista uudistuksessa on siise, että yo-koe perustuisi lukion opetussuunnitelman tavoitteisiin (LOPS), eikä kyse olisi enää erityisen osaamisen ja harrastuneisuuden näytöstä, kuten vuodesta 2000 käytössä olleissa lukiodiplomeissa.

Jatkossa lukiodiplomin- jota

myös kehitetään - voisi suorittaa kotitaloudessa, käsityössä, mediassa, tanssissa ja teatterissa.

Vielä on auki, miten ja millainen esim. musiikin yo-tutkinnon rakenne tulisi olemaan. Tiedot ao. suunnitelmista peräisin Opetushallituksen webinaarista 5.11.2024:

Taito- ja taideaineiden yo-kokeet suunnittelussa

- Koskevat elokuussa 2027 aloittavia lukiolaisia
- Ensimmäiset kuvataiteen, liikunnan ja musiikin yo-kokeet mahdollisesti syksyllä 2029
- Koostuvat valmistavasta näytöstä (oma näyttöpäivä) ja varsinaisesta yo-kokeesta.
- Ulkomailta hyviä malleja, yksikään ei sovi sellaisenaan Suomen yo-tutkintoon

- Erityisen kiinnostavia malleja esim. Irlannissa, Tanskassa ja Unkarissa

- Taito- ja taideaineiden loppuvaiheet näyttökokeet käytössä suurimmassa osassa ns. länsimaita.

Mitä muualla taito- ja taideaineissa tehdään?

Uudistuksen valmistelua tuetaan OPH:n seurantaryhmällä ja alatyöryhmillä (musiikki, kuvataide ja liikunta).

Työryhmien tuloksia esiteltiin opetushallituksen webinaarissa 5.11.24, ohessa tärkeimpiä:

- Kokeiden laajuudessa ja kestossa on paljon maakoh- taista vaihtelua. Kokeet ja näytöt arvioidaan monissa maissa osaksi oppilaitostasolla ja joi- tain osin kansallisen toimieli- men / viranomaisen toimesta.

- Tuloksista on pääteltävissä, että kokeiden edellyttämä osaaminen eroaa monissa maissa siitä, millaista osaamista suomalaisessa lukiokoulutuk- sessa näissä aineissa tavoitel- laan.

- Taito- ja taideaineiden kokeiden rakenne, sisällöt, arviointi ja toimeenpano, kuten kyseisen maan koulutusjärjestelmäkin, on uniikki. Tarkastellut mallit eivät

ole siten sellaisenaan hyödyn- nettävissä ao. kokeiden kehittä- misessä osaksi yo-tutkintoa.

Miten musiikissa?

Musiikin osalta kartoitustyötä on tehnyt monelle pianistille tuttu **Inga Rikandi** (Musiikin tohtori (MuT), Musiikkipedagogi AMK, Kasvatustieteiden maisteri (KM)). Hän on kartoittanut laajasti musiikin osalta kokeiden sisältöä eri maissa.

Musiikin koe, kartoituksen tulok- sia:

- Kartoituksen 2. vaiheen tarkas- telussa: Victoria/Australia, Irlanti, Israel, Tanska, Unkari, Uusi- Seelanti

- Kaikissa kokeissa kirjallinen koe/ kokeita ja käytännön näyt- töosuus / osuuksia.

- Mahdollisuus eri tasoi- siin kokeisiin

- Oman kulttuurin musiikkiosuus

- Näyttökoe koulussa

- Kirjallinen koe usein valtakun- nallinen, arviointi keskitetty

- Loppukoe otetaan huomioon haettaessa jatko-opintoihin.

- Mitä enemmän opetuksessa painotettiin luovia taitoja, sitä monitahoisemmat kokeet.

Suomen lukiolaisten liitto tukee uudistusta.

Mistä tulit, Annu Laine?

”Miähän tulin tänne Kotkast. Kaipasin jo takaisin Helsinkiin ja isompiin kuvioihin. Juuri oikeaan aikaan avautui paikka Käpylästä!”

Annu sanoo olevansa kiitollinen ja iloinen, että sai töitä juuri Käpylästä. ”Kaikista kollegoista ja esihenkilöistä tuli fiilis, että täällä on minun tyylisiä ihmisiä, että minua ymmärretään.”

Annu sopiikin hyvin tänne Käpylän musiikkiopistoon, jossa kamulinjan opettajamme soittavat Annun lailla kaikki useita soittimia. ”Kamulinjassa on samaa henkeä kuin minun meiningeissäni.”

Vihreä Käpylä

Myös Käpylän kaupunginosan vihreys viehättää Annua. ”Olen kaupunki-ihmisiä, mutta luonto-yhteys on kuitenkin myös todella tärkeä. Täältä löytyy molempia. Täällä on kodinomainen tunnelma, kun aiemmin työpaikana olivat yksinäiset työpisteet. Saan virtaa ihmisistä!” Annu opettaa Karjalatalolla eri viikonpäivinä kolmessa eri kerroksessa, joten hän näkee ainakin vilaukselta monia kollegoita.

Saksofoneja ryhmäkuvassa Annun kanssa. Kuva vuodelta 2009 Ranskasta.

”Maanantaisin näen aina muha-kollega Pekkaa. Toivoisin vieläkin enemmän yhteistyötä muiden opettajien kanssa.”

Haastattelua tehdessä takana oli juuri koko opiston yhteinen yhteissoittoviikko, jossa samaan aikaan tunneilla käyvästä tehtiin soittopareja ja kollegan kanssa tehtiin yhteistyötä. Se oli mainio idea. ”Syksyllä aloittaneiden kanssakin pääsi jo soittamaan jonkun toisen oppilaan kanssa ilman paineita. Samaa voi toteuttaa tietysti muinakin aikoina.”

Minkälaisia oppilaita sinulla on? ”Ihania oppilaita! Reippaita. Niistä huokuu halu olla täällä. Ehkä oppilaat ovat rohkeampia kuin Kotkassa. Kotkassa piti hieman pidempään tutustua rauhassa”, pohtii Annu.

Työhön Käpylässä kuuluu yksi-löoppilaita (saksofoni, klarinetti), puhallinorkesteri – puhku C, sekä muhaopetusta. Monipuolinen työnkuva siis.

Mitä pidät muhan opettamisesta?

”Tykkään! Minulle ne asiat on itselleni opetettu selkeästi, sitä on kiva jakaa oppilaille. Koen olevani rento sen opettamisen parissa. Muhaa on neljä ryhmää maanantaisin – tosi kiva.”

Annun edeltäjä muhassa Kotkassa oli entinen, oma opettaja, joka oli jäämässä eläkkeelle. ”Osittain sen vuoksi uskalsin lähteä opettamaan muhaa, tiesin, mitä oma opettaja oli tehnyt.”

Uudet ideat tulivat sitten mukaan työn myötä. Esimerkiksi nyt vaikka pallon heittäly.

”Heitellään palloa ringissä ja samalla tutustutaan toisiimme. Sitten lähdetään opettelemaan ulkoa opeteltavia juttuja leikkimällä pelejä pallon kanssa. Siinä tulee vuorovaikutusta – kenelle heitän? – ja pääsee itse osallistumaan. Se on rentoa ja hauskaa, mutta samalla muis-taminen kehittyi! Luetellaan esim. asteikon nimiä, intervaleja – vauhti kiihtyy...”

Annu tunnustautuu koripallon ystäväksi, joten pallon heittäly sopii mainiosti.

Puhku C – orkesteri

Puhallinorkesteri C (8-12v, nuorimpien ryhmä opiston puhkuista) kokoontuu torstaisin Kamusalissa Annun johdolla.

Vaikka nuoria ovatkin, ”jonkun verran jo osaavat soittaa. Syksyn alussa haettiin vähän tasoa, ja ensiesiintyminen oli Kummajaisten konsertissa.”

Siellä puhku marssi sisään illan aluksi oman improvi-saation kanssa. Siinä oli itse keksitty rytmi ja loru taustalla: Hui, haamu, uskallatko? Böö! Kyklooppi, hirmuinen mörkö, iik! Eka esiintyminen oli hauska kokemus. Puhallinorkesterien yhteisessä konsertissa 26.11. sitten esitetään oikeita kappa-leita.”

Kotkassa Annu opetti paitsi saksofonia, klarinettia ja nokka-huilua (jota Annu on muuten soittanut jo lapsesta saakka) myös muskareita, soitinka-ruselleja, puhallinorkesteria. ”Kaikenlaista tuli tehtyä siellä.”

Taustaksi: Kotkan musiikkiopisto toimii viiden kunnan alueella, ja siellä puhaltajien yhteissoittoperinne on vahvaa. Haminan tattoo (kansainvälinen sotilassoittokuntien musiikkitapahtuma) ja siihen liittyvä **Junior-tattoo** ovat toimineet jo vuosikymmeniä. <https://bit.ly/4fz4SHI>

Entä koulutus monipuolisiin töihin?

”Olen valmistunut musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemialta, ja Tampereen konservatoriolta valmistuin yhtye- ja orkesterimuusikoksi. Akatemian aikana halusin vaihto-opiskelijaksi ulkomaille, tekemään saksofonin erikoistumisopinnoita. Harkitsin joko Australiaa tai sitten Ranskaa.” Paikaksi valikoitui Strasbourgin konservatorio. Strasbourgissa vierähti sitten neljä vuotta. Paikka osoittautui mainioksi opinahjoksi.

Erikoistumisopinnot Strasbourgissa

”Strasbourgissa oli kaikki saksofonit kontrabasso-saksofonista sopranillo-saksofoniin, ja kaikkia niitä myös soitettiin. Saksofoniorkesterissa oli ne kaikki, ihan mieletöntä!”, hehkuttaa Annu. Myös Strasbourgin opettaja, Philippe Geiss, osoittautui erinomaiseksi. Hän ymmärsi antaa oppilailleen tilaa, vapautta. ”Jokainen on omanlaisensa. Soitin on niin kirjava, jokaisella on hieman eri soundi.” Opettaja ei vaatinut mitään tiettyä ääntä kaikilta.

”Meillä ei ollut keskinäistä kilpailua, vaan hieno yhteishenki”, sanoo Annu. ”Kun kaikki soittivat

yhdessä - eri soundeilla - se kuulosti hurjan hyvältä.”

Genret olivat kaikki samalla viivalla. Kaikki soittivat kaikenlaista musiikkia, jazz-fonistit kävivät klassisilla tunneilla ja toisinpäin. Tämän hyväksyvän asenteen Annu otti mukaansa opinnoista. Eräässäkin musaopistossa Annu opetti jazz-genrellä. ”Ranskassa pääsi soittamaan myös uutta musiikkia, kokeellisia juttuja, kaikenlaista.

Annu soittaa edelleen samaa, rakasta pianoaan, vaikka kerrostalossa tällä hetkellä asuukin. Kuva vuodelta 1988.

Erikoistumisopintojen sisältö Strasbourgissa oli vapaa, sai syventyä haluamiinsa asioihin.” Nykymusiikki oli se, mitä Annu ei ollut Suomessa juurikaan pääsyt soittelemaan.

Konservatoriolla oli siellä myös vahvaa musiikkiteknologian osaamista.

”Ranska on ykkösmää klassiselle fonistille vaihtomaana”, sanoo Annu. Soitin on keksitty naapurimaassa, Belgiassa (Adolphe Sax 1814-1894). Pariisin konservatorion sävellyssoppilaat sävelsivät aikoinaan loppukokeisiin teoksia, ja useita soitinkouluja saksofonille on tehty juuri Ranskassa. Ranskalainen säveltäjä Maurice Ravel toi saksofonin näkyvällä roolilla orkesteriin (Bolero 1928), mikä lisäsi tämän suhteellisen nuoren instrumentin suosiota.

Milloin klarinetti tuli mukaan?

”Saksofonin soiton olin aloittanut 5-luokan keväällä. 6- tai 7-luokkalaisena sain käteeni klarinetin ja eteeni kysymyksen, että onko tämä soitin kunnossa?” Annu kokeili ja tykästy. Oli se soitin kunnossa ilmeisesti. ”Sain siitä heti äänen, se tuntui helpolta ja luontevalta soittaa.”

Varsinaisesti soittotunnit klarinetin kanssa alkoivat vasta

Tampereen konservatoriolla.

Opinnäytetyön Annu teki yhdessä Kaisa Mäenpään kanssa (nykyisin Helsingin poliisiosoittokunnassa) tutkimalla klarinetin ja saksofonin soittamisen yhtäläisyyksiä ja eroja.

”Tosi samanlaisiahan ne ovat, mutta niissä on myös huomattavia eroja.”

Moneen työtehtävään haetaan juuri useamman puhaltimen osajja, joten motivaatio kummankin soittimen osaamiseen sai tukea myös sitä kautta. Myös Käpylässä Annulla on sekä klarinetti- että saksofonioppilaita, viisi kumpiakin.

Kumpi soittimista on tärkeämpi?

”Saksofonista on totta kai enemmän kokemusta, koska tein siitä erikoistumisopinnot, ja yleisesti on ollut enemmän fonioppilaita, mutta klarinetti kiinnostaa, ja pyrin kehittymään sen soitossa. Harrastan pianon, kitaran ja poikkihuilun soittoa, oboensoiton aloitan kohta. Haaveilen myös vaskipuhaltimien sekä jousisoittimien soittamisesta, harmonikkakin kiinnostaa.”

Kotka big bandissa Annu soitti myös bassoklarinettia.”

Käpylän musiikkiopistossa on myös kyseinen soitin. Risto Viikko,

opiston pitkäaikainen puhal-
liopettaja, oli ennen eläköitymis-
tään tuttu näky opiston konser-
teissa bassoklarinetin takana,
ja hän lupautui tulemaan siinä
roolissa vielä avustamaan
puhallinorkesterin konsertissa
marraskuussa!

Noitanaisia - musikaaliooppera

Annu on ollut mukana myös
musikaaliooppera Noitanaisissa,
jota on esitetty eri puolilla
Suomea, viimeisin esitys oli
noin vuosi sitten. "Silloin tällöin
on muutama keikka. Kaikki
lavasteet mahtuvat pakettiau-
toon, pieni porukka, esitystä on
helppo liikutella."

Ohjaus Anu Hälvän, esiintyjinä kaksi laulajaa,
sopraano Emilia Vesalainen-Pellas ja altto
Anne Korpelainen sekä kolme muusikkoa,
Esa Ylönen piano, Wiljami Salminen kitara,
Annu Laine, klarinetti ja saksofoni.

Liikkumista, kieliä

Liikunta on Annulle tärkeää. Hän
harrastaa kuntoilua kotona,
ilmajoogailua, koripalloa ja lenk-
keilyä. Työmatkat Oulunkylästä
taittavat enimmäkseen pyörällä.
Avantouinti on myös harras-
tuksena. "Haaveilen purjehtimi-
sesta, olen kavereiden kanssa
purjehtinut. Parhaalla kaverilla
oli purjevene, ja lapsena asuin
pienvenesataman vieressä."

Kielet selvästi kiinnostavat
Annua. Vaihtoon lähtiessä
ranskan taidot olivat Annulla
alkeiden tasolla. "Aluksi sakso-
fonin opettaja puhui minulle
englantia, mutta vähitellen se
muuttui ranskaksi. Noin vuosi
meni siinä. Kieliä opettelen
edelleen. Espanjaa, ranskaa,
ruotsia kertailen, muutkin kielet
(portugali, italia, japani, venäjä)
kiinnostavat."

Espanjan kieli tuli "tutuksi"
Ranskassa ollessa, kun Annu
havaitti ymmärtävänsä sitä.
Strasbourgissa tutustui erimaa-
lasiin, esim. japanilaisiin ja
etelä-amerikkalaisiin ihmisiin.

Venäjän kieli taas on tuttua
entisestä työpaikasta. "Kotkassa
kuuli paljon venäjää. Venäläiset
naiset ovat ihania." Annulla oli
myös venäjää ykköskielenä
puhuvia oppilaita.

Kaikki oppivat soittamaan!

Pakollinen kysymys uudelle
opettajallemme: Pedagoginen
ohjenuorasi?

"Kaikki oppivat soittamaan!
Jokaisesta löytyy hurjasti ilmai-
suvoimaa ja taitoa.

Kun oppilas poistuu luokasta,
toivon, että hän ajattelee: "vitsi,
tämä on siistiä"! Musiikkia ja
soittamista fiilistellään tunnilla."

Syksy on kulunut muuttamisessa ja töihin asettumisessa. "Onneksi vihdoin alkaa näkyä valoa, tavarat alkavat olla kaapeissa etc." Annu selvästi viihtyy Käpylässä, mainiota. Olemassa olevat asiat siis toimivat, sujuvat hyvin.

Kysytään vielä, puuttuuko jotain KMO:sta?

Saksofoni- ja klarinetti-orkesterit!

Lämpimästi tervetuloa taloon!

Pirjo Pesola

Wikipedia osaa kertoa saksofoneista seuraavaa:

Saksofonia on valmistettu ainakin 16 eri tyyppiä, joiden viritys ja sävelkorkeus vaihtelevat koon mukaan. Vaikka joidenkin viritykset ovat lähellä toisiaan, niiden sointivärit eroavat kuten ihmisen äänialat. Yleisimmät ovat:

Erilaisia saksofoneja:

- sopraanosaksofoni (Bb-vire)
- alttosaksofoni (Eb-vire)
- tenorisaksofoni (Bb-vire)
- baritonisaksofoni (Eb-vire)

Lisäksi basso (erikoiset jazz-kokoonpanot, kokeellinen musiikki), kontrabasso (erittäin

syvä ja harvinainen), subkontrabasso (matalin, suurin, lähinnä kokeellinen musiikki) ja soprillo (saksal. B. Eppelsheim; korkeäänisin, pienempi, vaativa hallita, täydentää kokoonpanoja)

Chat GPT:n mukaan yleisimmät 9 saksofonia ovat soprillo, sopranino, sopraano, alto, tenori, baritoni, basso, kontrabasso ja subkontrabasso.

Adolphe Saxin suunnittelemissa 14 erilaisesta vain osa vakiintui käyttöön.

Yleisimmät saksofonityypit, sopraano, alto, tenori ja baritoni.

Lasten ja nuorten lied -sävellyskil- pailu

Pianonsoiton opettaja **Lisa Pälikkö** ja laulun opettaja **Hannu Holma** kiinnostuivat jo muutama vuosi sitten formaattista, jossa lapset ja nuoret muodostivat laulu-piano-pareja aikuisten lied-perinteen tyyppisesti.

Formaatti syntyi syksyllä 2016 laulunopettaja **Saara-Maija Strandmanin** ja pianonsoiton opettaja **Marjukka Eskelisen** yhteistyön tuloksena Jokilaaksojen musiikkiopistossa.

Sittemmin toiminta on laajentunut jo viiteentoista musiikkiopistoon. Käpylästä laulu-piano-duoja osallistui jo huhtikuussa 2022 järjestettyyn Lasten ja nuorten lied 5+1 vuotta -katselmukseen Vantaalla. Mukana oli tuolloin lähes sata henkilöä kuudesta eri oppilaitoksesta eri puolelta Suomea.

Mistä lapsille ja nuorille sopivaa ohjelmistoa?

Lasten lied! -kirjasarjasta (Strandman & Eskelinen, kustantaja Fennica-Gehrman Oy) on julkaistu kaksi ensimmäistä

osaa. Lisää, uutta materiaalia haluttiin, joten työryhmä - johon kuuluu em. lisäksi myöskin opettaja Anna Grundström - päätti järjestää sävellyskilpailun. Sävellyskilpailu oli avoin kaikille iästä ja kansallisuudesta riippumatta.

Sävellyskilpailussa oli kolme kilpailusarjaa:

I Kilpailusarja: Liedsarja, kesto 5–12 minuuttia, sisältää vähintään kolme erillistä kappaletta

II Kilpailusarja: Yksittäinen lied, kesto 1–5 minuuttia

III Kilpailusarja: Alle 10-vuotiaille suunnattu lied tai liedsarja, kesto 2–5 minuuttia. Sarjan palkinnon sponsoroitiin Luontoliitto.

L.I.E.D. -sävellyskilpailun finaalikonsertti 23.11.24

Kilpailu oli huikea menestys! 105 osallistujan säveltämän 247 liedin joukosta valitut 17 finaaliteosta kuultiin konsertissa

lauantaina 23.11.2024 Helsingin konservatorion konserttisalissa.

Finaalikonsertin teoksia oli harjoiteltu toukokuusta 2024 lähtien yhdeksässä eri musiikkioppilaitoksessa eri puolilla Suomea. Konsertin päätteeksi jaettiin sävellyskilpailun palkinnot kolmessa sarjassa.

Sävellyskilpailun voittajat oli päätetty hyvissä ajoin, mutta nimet pidettiin vielä salassa kilpailun yli nuorten esiintyjien turhan jännityksen poistamiseksi. Finalisteissa oli vaikuttava määrä säveltäjäksi tai musiikintekijäksi itseään kutsuvia musiikin ammattilaisia, joukossa myös ulkomaisia osallistujia.

Kilpailun tuomaristo teki finaalistivalinnat ja myös päätökset palkinnoista anonyymisti. Kilpailun kolmen sarjan finaaleihin valitut teokset ovat seuraavien säveltäjien käsialaa:

Tytti Arola & Tuulikki Blom (Helsinki), Szymon Borys (Kuznica, Puola), Lauri Honkavirta (Karjalohja), Ali Hosseini (Helsinki / Iran), Laura Hynninen (Porvoo), Mari Liukkonen (Hailuoto), Juho Miettinen (Helsinki), Roope Mäenpää (Linnavuori), Auri-Helena Nikkinen (Helsinki), Pauliina Puukko (Porvoo), Eetu Ranta-aho (Helsinki), Tomi Räisänen (Helsinki), Janne Salmenkangas (Tampere), Susanna Syrjäläinen (Järvenpää) ja Shenran Wang (Helsinki).

Finalistien esittelyt on julkaistu Lasten ja nuorten liedin verkkosivuilla.

<https://lastenlied.fi/finalistien-esittely-2/>

Käpylän duot finaalikonsertissa

Tänä vuonna Lisa Pälikkö on ohjannut viittä kokoonpanoa kohti syksyn huipentumaa, finaalikonserttia. Myös kamulinjan laulunopettajat **Veera Voima** ja **Mira Törmälä** ohjasivat duo-esityksiä joitakin kertoja laulutunneilla.

Laulajina duoissa toimivat Veera Voiman oppilaat Ellen Taskinen ja Elsa Eronen, Mira Törmälän oppilas Ylva Poutanen, sekä Lisan piano-oppilaista Elsa Nikula ja Inga Lundsten.

Kaikki alla luetellut viisi paria esiintyivät finaalikonsertissa.

Finaalikonsertin parit, duot (laulaja ensin mainittuna):

- Ellen Taskinen ja Eino Nikula
- Ylva Poutanen ja Martin Pentti
- Inga Lundsten ja Elsa Nikula
- Ylva Poutanen ja Samuel Situngkir
- Elsa Eronen ja Salme Nikula

Luonto-liitto sponsoroi kilpailua

Luonto-liitto kustantaa alle 10-vuotiaiden sarjasta myös musiikkivideon liiton viestinnän käyttöön. Pääkallokiitäjä-video, johon haluttiin kolme laulajaa ja yksi pianisti, nauhoitettiin marraskuun 9. Vantaalla.

”Studiokokemus oli nuorille ensimmäinen, ja jotain sattumuksia tuli jokaisessa nauhoituksen otossa”, kertoo Lisa intensiivisen päivän päätteeksi. Ei liene yllättävää, sen verran erikoista puuhaa nauhoittaminen on.

Ville Syrjäläinen (alla kuvassa vas.) nauhoitti aika monta ottoa Pääkallokiittäjästä.

”Useampia ottoja yhdistämällä saadaan kuitenkin kasattua kelpolliset laulut videoon”, sanoo Lisa.

Videota tehtäessä esiintyjinä Pauliina Puukon säveltämässä Pääkallokiittäjässä olivat Samuel Situngkir, piano, Elsa Nikula, Ylva Poutanen ja Inga Lundsten, laulu.

Vantaan äänitysstudioissa työskentelyn päätteeksi.

Luonto-liiton videota käytiin kuvaamassa Haltialan aarnimetsässä 15.11. Lisa Pälikkö viestitti metsäkeikan jälkeen: "Lapset olivat aivan mahtavia. Spontaaneja, keskittyneitä jne. Kesken kaiken alkoivat laulamaan Acherontia atropos -biisiä (Pääkallokiittäjä) tehden omia valintoja kuka laulaa sooloa jne. Todella hieno kokemus meille kaikille!"

Kuvan Haltialasta otti Piia Nikula.

Kuvassa The Twilight -kappaleen säveltäjä Szymon Borys (Puola), Salme Nikula ja Elsa Eronen Helsingin konservatorion salissa.

Säveltäjä oli erittäin tyytyväinen kappaleen tulkintaan :)

Lasten Lied –sävellyskilpailun tulokset

Lisa Pälikön viesti maanantaina ison urakan päätyttyä: "Hauskasti kävi niin, että kaikki Käpylän musiikkiopiston esitykset palkittiin!"

Ohessa kilpailun tuloksia Käpylän musiikkiopiston näkökulmasta. Tarkempaa tietoa teoksista, voittajista ym. Lasten Lied –sivustolta. Kilpailun finaalista on myös tekeillä koostevideo, joka julkaistaan Lasten ja nuorten liedin Youtube-kanavalla.

<https://lastenlied.fi/palkintojen-saajat/>

(**Kilpailusarjassa I** ei ollut KMO:n esiintyjä.)

Kilpailusarja II, yksittäinen lied

Jaettu 1. palkinto: Juho Miettinen **Oikutteleva yökkö** (KMO: Ellen Taskinen ja Eino Nikula) ja Shenran Wang **Kuoro** (teksti: Jukka Itkonen, Hgin konservatorion esiintyjä)

3. palkinto Szymon Borys **The Twilight** (KMO: Elsa Eronen ja Salme Nikula)

Kilpailusarja III Luontoliitto, liedsarja alle 10v. :

1. palkinto Pauliina Puukko, **Perhossarja** (KMO: Samuel Situngkir, Inga Lundsten, Elsa Nikula, Martin Pentti, Ylva Poutanen)

Kilpailusta saatiin Lisan mukaan paljon hyvää, lapsille ja nuorille sopivaa materiaalia jatkossa käytettäväksi!

Lied-viikonloppuna oli työpajoja

Oppilaat osallistuivat lauantaina myös Arabian kampuksella kolmeen eri työpajaan joita pitivät Liedakatemia, Suomen säveltäjät ja Luontoliitto. "Oli hirveän kiva", sanoo Lisa, "lapset tykkäsivät paljon!"

Oppilaat olivat innokkaasti mukana kaikissa, ja peräti neljä vanhempaa oli vapaaehtoisena auttelemassa tapahtumassa. Osallistujia tähän kokonaisuuteen oli 80 lasta ja nuorta.

Samuel Situngkir oli sanonut pitkän päivän jälkeen (10–19) äidilleen: "Toivottavasti ensi vuonna järjestetään samanlainen tapahtuma!"

Kaksi nuorta laulajaa: Alma ja Valo

Alma Leinonen soittaa musiikkiopistossa pääaineenaan kitaraa. Miksi ryhdyit ottamaan myös laulutunteja musiikkiopistossa?

”Olen ollut kolmosluokasta ysiluokkaan asti musaluokalla. Laulamista on tullut sitä kautta mukaan, ja pienestä asti olen kuunnellut kaikenlaista musiikkia. Vaikka olin hyvä laulamaan ja uskalsin esiintyä, tarvitsin lisää tukea ja tekniikkaa. Sanoin siitä vanhemmille, ja he löysivät mahdollisuuden ottaa laulu sivuaineeksi musaopistossa. Se tuntui hyvältä ensin ’kokeiluksi’, mutta nyt on jo menossa toinen opintovuosi.” Almaa opettaa **Hannu Holma**.

Tällä hetkellä Alma keskittyy enemmän kitarajuttuihin, ”että saisin ne valmiiksi, se on pääsoitin”. Musiikkiopiston kautta myös lauluun tulee harjoitusta. ”Laulussa tärkeää ei ole niinkään suorittaminen, isompia askeleita vasta vähitellen. Laulun opiskelu on hyvä pohja muihin esiintymisiin.”

Esiintymiskokemusta koulusta

Musiikkiluokat ja koulun aktiviteetit ovat tarjonneet mukavasti mahdollisuuksia bändeihin, lauluyhtyeisiin ja esiintymisiin. Yläasteen bändin nimi oli Muuvipeikot, ja keikkoja kertyi. Sittemmin lauluyhtye hajosi, kun jäsenet hajaantuivat eri lukioihin.

Nyt Alma vuorottelee laulusolistina bändissä vanhan luokkalaisen kanssa. Yhtye on nimeltään Victor’s Secret. ”Viime viikolla oli eka keikka koululla, torstaina: kaikkien yhteinen – opet ja opiskelijat – klubi-ilta, oli kivan rento. Oltiin ekana esiintyjänä ja tuntui, että meni oikein hyvin. Meillä oli jo aiempaa kokemusta esiintymisestä. Olen kuullut kyllä kehujakin. Seuraava keikka on ehkä vasta kevään puolella.”

Suosikkigenre?

”Mä kuuntelen kaikenlaista. Mun vanhemmat kuuntelee eri tyyppistä, olen tottunut eri genreihin. Ehkä eniten tykkään popista ja sen variaatioista, mutta kuuntelen myös paljon rockia, folkia, enimmäkseen englanninkielistä. Soittolistalla on nyt poppia, esim. Taylor Swift, One Direction, Arctic Monkeys.”

Mitä olet oppinut Hannun laulutunneilla?

”Olemme puhuneet paljon esimerkiksi uskaltamisesta, laulun tekniikasta, miten pään pitää olla ja muuta. Alku eteni hitaasti, mutta nyt olen huomannut vaikutuksia.”

Iso osa 30 minuutin tunnista menee ääniharjoituksiin, mutta se ei ollenkaan haittaa: ”Ääniharjoituksissa kuulee sen eron, kehittymisen.”

Mitä toivoisit musaopistolta lisää?

”En tiedä, ei ole konkreettista asiaa mielessä, tällä hetkellä ei ole toiveita. Nyt menen vain flown mukaan. Mutta jos tulisi mahdollisuuksia, olisin avoin, kiinnostunut. Toivon voivani oppia enemmän kaikenlaista. Oppiminen ja esiintymiset on kivoja.”

Ammattiopinnoissa musiikki mukana?

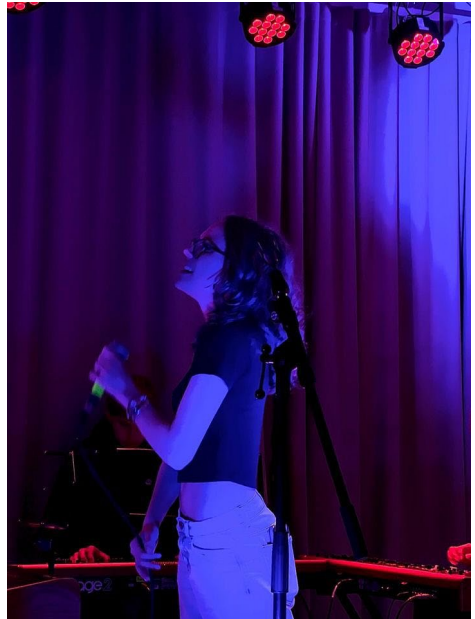
”Vähän vielä kysymyksenä, onko musiikki mukana jatkossa vakavasti, työssä jotenkin mukana. Tällä hetkellä en tiedä vielä. Olen nyt bändissä mukana koko vuoden, ja ajattelin myös tehdä musiikista lukiodiplomin.”

Alma ilahtuu kuullessaan suunnitelmista lukiolain muutoksiksi. Musiikki voisi jatkossa olla osa

ylioppilastutkintoa, yksi viidestä pakollisesta aineesta. ”Minulle kyllä sopisi!” Nuo isot muutokset eivät ikävä kyllä ehdi Alman ulottuville, mutta lukiodiplomi kuulostaa oikein sopivalta.

Vaikka kitara on ollut Alman mielestä oikea valinta ensimmäiseksi instrumentiksi, hän tunnustaa, että ”olen enemmän laulaja kuin kitaristi. Laulu on kuitenkin aina ollut se mun juttuni.”

PP

Alma kuvattuna vuoden ensimmäisellä keikalla bändin kanssa.

Valo Eklund vaihtoi viulun lauluun noin 12-vuotiaana. Mistä ajatus?

”Olen aina tykännyt laulaa, ajattelin, että vois koittaa laulua. Olen kyllä tykännyt opinnoista.”

Valon seuraava esiintyminen on Hannu Holman oppilaiden konsertissa Koskelan kirkossa, ma 25.11. klo 19. Kappale on Les Miserablesista, Stars. ”Kiva laulu, hauska laulaa.”

Valo opiskelee nyt toista lukuvuotta laulua pääaineena. Mikä on parasta laulamisessa?

”Ylipäätään, kokonaisuudessaan, rakastan laulamista! Myös esiintyminen on ihanaa, nautin, lempipuuhaani ollut aina! Laulaminen on niin vapauttavaa, voi ilmaista itseään ja tietää, että muut nauttii siitä, mitä teen.”

Mitä teette Hannun tunnilla?

”Alussa lämpätään ääntä, sen jälkeen joko katsotaan uutta

Valo kotioloissa.

kappaletta, tai harjoitellaan vanhaa kappaletta esim esiintymistä varten.”

Valon äitikin harrastaa laulamista, ja Valo voi hyödyntää kotoa löytyviä nuotteja. ”Vien itsekkin kappaletta tunnille

Peruslinjan laulunopettajan, Hannu Holman, oppilaiden konsertissa ma 25.11. klo 19 Koskelan kirkossa ohjelmassa oli monipuolinen kattaus musiikin lajeja; saksalaisia liedejä (mm. Schumann Frauenliebe und leben -sarja, vanhaa musiikkia (Purcell, Arne, Vivaldi) sekä pätkiä musikaalista Les Miserables.

Hannu Holman blogi Lauseita laulusta ja laulamisesta:
(julkaistu syyskuussa opiston kk-kirjeessä)
<https://www.kmo.fi/2024/09/lauseita-laulusta-ja-laulamisesta/>

- yleensä äidin vanhoja nuotteja.”

Valon ääniala on vielä auki, äänenmurros on loppupuolella. ”Olen oppinut tunneilla uutta tekniikkaa, miten lauletaan, on vaikea eritellä oppimaansa. Olen myös oppinut laulamaan selkeämmin ja paremmin. Yhtyeessä en ole koskaan laulanut, mutta välillä konserteissa saattaa olla yhdessä laulamista.”

Ehkä tulossa on myös duoesiintyminen äidin kanssa, pian selviää.

Laulamista, balettia ja kieliä

”Olisin voinut olla musiikki-luokalla, mutta olin tanssilinjalla (Kruununhaan yläaste). Harrastin myös balettia noin viisi

vuotta Oopperan balettikoulussa, lopetin noin vuosi sitten.

Aika kävi vähiin, harjoituksia oli niin paljon. Uusi opettaja oli tiukempi, ja ryhmä vähän hajoihi.” Kaksi kaveria samasta koulusta lopetti yhtä aikaa Valon kanssa.

Tulevaisuus on vielä auki, mutta suunnitelmia on laulun osalta. ”Aion jatkaa. Voisin kuvitella, että musiikki olisi osa ammattia. Haaveissa lapsesta asti on ollut näyttelijän ura.”

Tie kohti näitä opintoja kävisi luontevasti Kallion lukion kautta. ”Tai ehkä menen Myllypuron kielilukioon, kiinnostaa kielet myös.”

PP

Laulun opiskelu Käpylän musiikkiopistossa

Laulua voi opiskella Käpylän musiikkiopistossa joko pääaineena tai sivuaineena, perus -tai kamulinjalla.

Peruslinjan laulunopetus on suunnattu nuorille ja aikuisille. Oman soitto- tai laulutunnin pituus on opintojen alussa 30–45 min.

Kamulinjalla soitin- ja lauluopinnot voi aloittaa vaikka jo 6-vuotiaana. Oman soitto- tai laulutunnin pituus on opintojen alussa 30–45 min.

Näppärikurssilla oli vilinä!

Käpylän ja Luoteis-Helsingin musiikkiopistojen yhteinen Näppärikurssi keräsi kaikentasoiset soittajat yhteen Karjalatalolle marraskuun puolivälissä.

Kurssi alkoi perjantai-iltana klo 17 -20 ensin kappaleita yhdessä läpikäyden, lauantaista ja sunnuntaina sitten jakaannuttiin välillä ryhmiin. Kurssi päättyi sunnuntain konserttiin klo 14.

Näppäriporukalla on rautainen rutiini näiden kurssien järjestämisessä. Melkoinen kaaos aluksi ei tuntunut heitä haittaavan, vaan soitto saatiin tottuneesti käyntiin lähes suunniteltuun aikaan.

Tällä kertaa soittajat saivat näppäriopettajilta erityistä kiitosta stemmojen hyvästä harjoittelusta etukäteen.

Mauno Järvelän ja muiden näppäriopettajien vetämä formaatti tuntui toimivalta. Mukana soittamassa ja ohjaamassa oli useampia viuluopettajia sekä sello-, kitara-, harmooni- ja kanteleopettajia. Lisäksi molemmista opistoista oli mukana auttamassa ja soittamassa opettajia.

Formaatti tuntuu nojaavan vahvasti hyvin suunniteltuihin sovituksiin. Kaikille soittajille riittää sopivan helppoa / vaativaa soitettavaa, ja kun useat - helpotkin - stemmat yhdistetään, kappale toimii.

Näppäriopettajien tuki esim. komppiryhmässä oli toki myös tärkeää kokonaiskuulokuvalla.

Oppilaita kurssille tuli Luoteis-Helsingin musiikkiopistosta melkoinen määrä, ja yleisön nuppilukua jouduttiin rajamaan tilan turvamääräysten vuoksi. Loppukonsertissa pelkätään soittajia oli yli 200!

Tilarajoitusten vuoksi konsertti myös striimattiin, ja se oli siten katsottavissa myös kotisohvilta.

Ensimmäisen illan pienen ujoilun jälkeen kurssilaiset nappasivat nopeasti juonesta kiinni, ja kurssin päätteeksi nähdäkseni noin 98% käsistä nousi ylös sen merkiksi, että "kurssilla oli hauskaa"!

Perheen yhteinen juttu

Usealla kurssilaisilla oli perheenjäseniä mukana.

"Tiedoksi sitten, että lapset jo kyselevät, milloin on seuraava kurssi?", kuvasi lasten kokemusta eräs äiti.

PP

Mikä Näppärikurssi? Näppäripedagogiikka?

Näppäripedagogiikka on kansanmusiikkilähtöinen musiikkikasvatustilfilosofia, joka pyrkii edistämään musiikista ja musiikin tekemisestä saatavan henkisen pääoman tasavertaista jakaantumista.

Kasvatustilfilosofia on kehittynyt suomalaisen, perinteisesti taidemusiikin hallitseman musiikinopetusjärjestelmän kyljessä. Näppäriatteen mukaan musisoimisen tulisi olla luonteva osa ihmisten arkea ja kanssakäymistä.

Näppäripedagogiikan keskeisiin ajatuksiin kuuluu, että harrastuspohjaa laajentamalla tuodaan hyvä ja laajakatseinen musiikkisuhte kaikkien ulottuville estämättä kuitenkaan lahjakkuuksien esille tuloa.

Pedagogiikan sanoma musiikkikasvatukselle on, että kestävä arvopohja voidaan saavuttaa kytkemällä taidemusiikin kasvatustil omaan perinteeseen. Tämä takaa omaleimaisten kulttuurien säilyvyyden ja rikastaa musiikkielämää. Oman kulttuurin tuntemus ja arvostus auttaa myös ymmärtämään muita kulttuureja. Näppäripedagogiikka itsessään on rakentunut vuosisatoja vanhan kaustislaisen pelimanniperinteen pohjalle, mutta ajatusmaailma on sovellettavissa myös muihin kulttuureihin.

Lue lisää näppäripedagogiikasta: <https://www.napparit.fi/>

Ohessa kuvia (P. Pesola) näppärikurssin viikonlopusta.

Komppiosiossa oli 13 harmoonia, joista suurin osa tuli näppäreiden mukana Mauno Järvelän peräkärnyllä. Näiden matkaharmonien avaamisessa tarvittiin kokemuksen tuomaa tietotaitoa, sillä kaikki soittimet ovat yksilöllisiä. "Näitä on kerätty pitkään", totesi Mauno Järvelä tiedusteluun, mistä moinen määrä on saatu kasaan.

Komppiosiossa oli myös kitarasektio ja kontrabasso. Kitaristeja liidasi kamulinjan kitaraopettajamme Martin Gripentrog.

Perhe Pastila -Liikanen oli monipuolisesti mukana kursseilla. Soittimina lapsilla viulu ja sello, vanhemmilla piano ja kitara! "Milloin on seuraava kurssi?"

Nuoresta iästä huolimatta jo kokenut näppärinkursseilija pärjäsikin todella hienosti komppiosiossa!

Heikkisen perheessä äiti tämmäsi komppiosiossa, lapset soittivat harmonikkaa ja pasuunaa.